

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.888 van 20 december 2012
in de zaak A. 206.233/IX-7799**

In zake : Sven SEGERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Iris Exelmans
 kantoor houdend te 3290 Diest
 Koning Albertstraat 33
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de LOKALE POLITIEZONE DIJLELAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Goedhuys
 kantoor houdend te 3001 Leuven
 Ambachtenlaan 6

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 juli 2012 van het politiecollege van de lokale politiezone Dijleland waarbij aan Sven Segers de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 november 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Iris Exelmans, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Hilde Vanbockrijck, die loco advocaat Jan Goedhuys verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de lokale politiezone Dijleland.

3.2. Met een brief van 2 mei 2011 wordt de voorzitter van het politiecollege van de voormelde politiezone door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel ervan in kennis gesteld dat op basis van een onderzoek van het sms-verkeer tussen de verzoeker en een zekere persoon, “A.Z.” genoemd, het volgende is komen vast te staan:

“[...] de heer Sven Segers [onderhoudt] goede vriendschappelijke contacten [...] met een persoon uit het Albanees milieu die het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek naar mensensmokkel en exploitatie van ontucht/prostitutie. De goede contacten gaan zover dat beiden bij elkaar geld lenen of vragen en dat Sven Segers, op de hoogte zijnde van de interesse voor verdovende middelen van [A.Z.], aan deze laatste daartoe nuttige politionele informatie verstrekt. Daarmee kan men stellen dat de betrokken politie-inspecteur in wezen hand- en spandiensten verleent aan een Albanese verdachte en is de grens van de deontologie van politieman duidelijk overschreden”.

3.3. Naar aanleiding van de voormelde informatie wordt de verzoeker opgeroepen om te worden gehoord over het voornemen van het politiecollege om hem bij ordemaatregel voorlopig te schorsen.

Met een beslissing van het politiecollege van 23 mei 2011 wordt de verzoeker bij ordemaatregel voorlopig geschorst.

Met een beslissing van het politiecollege van diezelfde datum worden twee voorafgaand onderzoekers aangesteld.

3.4. Op 23 en 27 mei 2011 wordt de verzoeker door de voorafgaand onderzoekers gehoord.

3.5. Op 5 september 2011 stelt het politiecollege de verzoeker in kennis van zijn voornemen om de voorlopige schorsing te verlengen en wordt de verzoeker uitgenodigd om over dit voornemen te worden gehoord.

Op 19 september 2011 beslist het politiecollege om verzoekers voorlopige schorsing te verlengen.

3.6. Met een brief van 2 januari 2012 van het openbaar ministerie bij het hof van beroep te Brussel wordt de korpschef van de voormelde politiezone ervan op de hoogte gebracht dat ten laste van de verzoeker een strafrechtelijke vervolging zal worden ingesteld. Aan de korpschef wordt tevens kennis gegeven van de bekentenissen van de verzoeker dat hij:

“1) op 1 mei 2010 per sms de genaamde [A.Z.], [...], in kennis heeft gesteld dat er op een concrete locatie een verzegelde cannabisplantage was van 450 planten. Hij deed zulks wel wetende dat [A.Z.] zich inliet met drugdelicten en op die manier plantjes of materiaal kon recupereren;

2) in juli 2010 aan [A.Z.] een oude polo met politiologo en een politiebroek heeft bezorgd;

3) een aantal keren [A.Z.] aangevraagd heeft in de ANG-bestanden om na te gaan of deze reeds aan lopende drugzaken gelinkt was”.

3.7. Op 9 januari 2012 wordt de verzoeker door het politiecollege uitgenodigd om te worden gehoord over het voornemen om de voorlopige schorsing nogmaals te verlengen.

3.8. Op 13 januari 2012 wordt het politiecollege als hogere tuchtoverheid geadieerd door de korpschef voor de volgende feiten:

“[...] Segers Sven bekend dat hij:

- In juli 2010 aan [A.Z.] een oude polo met politielogo en een politiebroek heeft bezorgd;
- Een aantal keren [A.Z.] aangevraagd heeft in de ANG-bestanden om na te gaan of deze reeds aan lopende drugzaken gelinkt was en deze informatie aan [A.Z.] gelekt heeft;
- Meerdere bevragingen van andere personen op de politionele databanken verrichtte zonder wettelijke basis”.

3.9. Op 16 januari 2012 wordt aan de verzoeker het inleidend verslag met betrekking tot de voormelde feiten ter kennis gebracht.

3.10. Met een beslissing van het politiecollege van diezelfde datum wordt verzoekers voorlopige schorsing nogmaals verlengd.

3.11. Op 16 januari 2012 wordt de verzoeker gehoord over “onrechtmatige loggings in politionele databanken”.

3.12. Op 27 februari 2012 beslist de tuchtoverheid om met betrekking tot de feiten die hiervóór onder randnummer 3.2 zijn vermeld, de zaak zonder gevolg te klasseren en geen inleidend verslag op te stellen omdat de tuchtvordering verjaard is.

Op diezelfde datum formuleert de hogere tuchtoverheid het voorstel om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen voor de feiten die zijn vermeld in het inleidend verslag van 16 januari 2012.

Op 2 maart 2012 worden de verzoeker en zijn raadsvrouw van deze beslissingen in kennis gesteld.

3.13. Op 9 maart 2012 dient de verzoeker bij de tuchtraad een verzoek tot heroverweging in tegen het voorstel van zware tuchtstraf.

3.14. Op 26 juni 2012 geeft de tuchtraad zijn definitief advies over de zaak van de verzoeker. Hij adviseert dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn en aan de verzoeker kunnen worden toegerekend, dat de feiten een tuchtinbreuk uitmaken in de zin van artikel 3 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten en dat de door de hogere tuchtoverheid voorgestelde zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege dient te worden opgelegd.

3.15. Met een beslissing van 3 juli 2012 legt de hogere tuchtoverheid aan de verzoeker de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Luidens artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat het enig verzoekschrift waarmee de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement wordt gevorderd, “een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener

ervan het bevelen van de schorsing [...] rechtvaardigen”.

Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bevat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

De twee laatstgenoemde bepalingen zijn substantiële vormvoorschriften waarvan de miskennis leidt tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

5. Hoewel geenszins vereist is dat de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in een apart hoofdstuk van het verzoekschrift wordt opgenomen of als een afzonderlijke rubriek van het verzoekschrift wordt vermeld, is het wel noodzakelijk dat de verzoeker genoegzaam laat blijken dat de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, op welk vlak dat nadeel zich zou situeren en welke concrete gegevens het aldus aangevoerde nadeel kunnen staven. Alleen de in het verzoekschrift hierover aangebrachte gegevens laten de verwerende partij toe zich daartegen op de geëigende wijze – in haar nota – te verweren en kunnen het voorwerp uitmaken van het onderzoek door het auditoraat. Alleen die gegevens kunnen dan ook door de Raad van State in aanmerking worden genomen.

Weliswaar kan wanneer, zoals in de voorliggende zaak, de bestreden beslissing een ontslag van ambtswege bij tuchtmaatregel betreft, omwille van de aard van de beslissing in beginsel reeds op grond van summier aangebrachte gegevens worden besloten tot de aanwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en staat het dan aan de verwerende partij om te wijzen op specifieke of bijzondere omstandigheden die dat besluit in de weg staan, maar dit betekent niet dat de verzoeker in dat geval geheel vrijgesteld zou zijn van de

naleving van de voormelde substantiële vormvoorschriften. De voorwaarde dat het aangevoerde nadeel op zeer concrete wijze moet worden uiteengezet, gestaafd door voldoende overtuigingsstukken, wordt in dat geval slechts getemperd.

6. Te dezen zet de verzoeker in zijn verzoekschrift niet in het minst uiteen – noch afzonderlijk, noch terloops bij de uiteenzetting van de feiten of de ontwikkeling van de middelen – dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt of dreigt te lijden ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Hij beweert zulks zelfs niet. De schorsingsvereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel komt geheel niet ter sprake. Ook op de terechtzitting brengt hij dienaangaande overigens geen duidelijkheid.

In die omstandigheden moet worden vastgesteld dat de vordering niet voldoet aan de substantiële vormvoorschriften van artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en dat ze derhalve niet ontvankelijk is.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 december 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys